

RELĂȚII BISERICEȘTI ROMÂNNO-SÎRBE ÎN SECOLELE XVII-LEA ȘI XVIII-LEA

Dr. *Silviu Anuichi*

București, 1980

Minuțioasă și documentată teză de doctorat, lucrarea dr. Silviu Anuichi, bazată în mare parte pe material arhivistic inedit, rod al cercetării personale îndelungate și minuțioase a autorului, ne apare ca o importantă contribuție la cunoașterea istoriei culturale din epoca respectivă. În special pentru cercetătorii interesați în problemele istoriei bănățene, lucrarea pune în evidență o serie de evenimente ilustrând dezvoltarea culturii pe aceste meleaguri, într-o perioadă în care românii aveau de luptat, alături de sîrbi, pentru afirmarea ființei lor naționale și spirituale, prin rezistența la catolicizare, prin accesul la învățămînt și cultură.

Relațiile bisericești româno-sîrbe ne relevă două epoci precis delimitate în timp, în prima fază, a secolului al XVII-lea, accentul căzînd pe rolul Principatelor Române, susținătoare a acțiunii de fortificare a ortodoxiei celor două popoare, pe cînd în faza următoare accentul cade pe Mitropolia de Karloviț, ca for tutelar al ortodoxiei sîrbe și române din imperiul habsburgic, în relație cu Țările Române și Rusia. Ca izvoare inedite au fost folosite materiale ale Arhivei din Sremski Karlovci a Academiei sîrbe de Știință și Artă din Belgrad, ale Arhivei Voivodinei din Sremski Karlovci, manuscrisele bibliotecii Patriarhiei Sîrbe din Belgrad și diplome și documente de la Muzeul Patriarhiei Sîrbe din Belgrad. Completate cu izvoare publicate și cu o amplă bibliografie, lucrarea reușește cu succes să închege o imagine cuprinzătoare a relațiilor istorice și spirituale dintre cele două popoare.

A. Buzilă